

DARMO 1/2 ROUTI - X.

ÁĚtrtek, 13 zÁĚTMÁ- 2018

Plavec a obranÁĚTM - CelÁĚ duben jsme s Jolankou strÁĚvily v BrnÁĚ. Michal mi ÁĚasto volal, ale vÁĚbec to nevypadalo, ÁĚse za nÁĚmi v dohlednÁĚ dobÁĚ chystal. ÁĚekla jsem si, ÁĚe se domluvÁĚm s NatÁĚilíÁĚ-, kterÁĚ mi nabÁĚzela, aÁĚ s nimi jedeme kvÁĚtnu do Chorvatska. VlastnÁĚ jsem si mohla vymyslet cokoliv. ZpÁĚt do redakce jsem mÁĚla nastoupit aÁĚ v zÁĚÁĚTMÁ-, tak nÁĚ vlastnÁĚ doma nic nedrÁĚĚelo.

NatÁĚilie mÁĚla v plÁĚinu vyrazit na dovolenou se svou mladÁĚíÁĚ- sestrou a jejÁĚ-kamarÁĚdkou. Divila jsem se, ÁĚe nejede s manÁĚĚelem, ale vysvÁĚtlila mi, ÁĚe kdyÁĚ spolu celÁĚ rok pracujÁĚ-, tak mÁĚi nÁĚrok si od nÁĚj aspoÁĚ na chvÁĚli odpoÁĚinout. ÁĚŽTakhle aspoÁĚ nebudeme muset zavÁĚrat ordinaci. PÁĚTMÁ-ÁĚitÁĚ- mÁĚsÁĚ-c zase vyrÁĚÁĚ- Ota s kamarÁĚidy na jachtu, tak se hezky prostÁĚTMÁ-dÁĚjme. Ale kdyÁĚ to vyjde, tak se spolu na podzim vypravÁĚme do Afriky, to je mÁĚj velkÁĚ sen. To vÁĚ-ÁĚi, aÁĚ budeme mÁĚ-t dÁĚti, uÁĚ to bude sloÁĚitÁĚjÁĚ-ÁĚ,áĚœ posmutnÁĚla najednou NatÁĚilie.

StraĚjnÁĚ touÁĚĚila po dÁĚ-tÁĚti, jenÁĚe nÁĚco bylo ÁĚipatnÁĚ. KdyÁĚ otÁĚhotnÁĚla, vÁĚdycky hned v prvnÁĚch mÁĚsÁĚ-cÁĚch potratila. Jako kdyby se jejÁĚ-tÁĚlo za kaÁĚdou cenu plodu zbavovalo, ale lÁĚkaÁĚmi zatÁĚm nevÁĚdÁĚli proÁĚ.

áĚŽNaty, zÁĚstalo vÁĚjm jeÁĚitÁĚ to volnÁĚ mÁĚsto v bungalovu?áĚœ sondovala jsem. áĚŽJasnÁĚ, pojedete? To je parÁĚda, bude se ti tam lÁĚ-bit, uvidÁĚ-ÁĚ,áĚœ jÁĚsala. áĚŽPÁĚjÁĚ-ÁĚ-me si od ÁĚivagra vÁĚtÁĚ- auto, aÁĚ nemusÁĚme dvÁĚma, a v pÁĚitek vyrazÁĚ-me.áĚœ

áĚŽAle co zvÁĚ-ÁĚTMata? MÁĚ-ÁĚu vzÁĚ-t Olivera s sebou?áĚœ

áĚŽHeli, to bych radÁĚji nedÁĚlala. Do PoreÁĚe to sice nenÁĚ- tak daleko, ale vÁĚ-ÁĚi, ÁĚe se v autÁĚ bojÁĚ-, byl by to pro nÁĚj zbyteÁĚnÁĚ stres. A to nemluvÁĚm o lodi, protoÁĚe pak jeÁĚitÁĚ poplujeme na ostrov SvatÁĚ Nikolas. NejlepÁĚ- bude, kdyÁĚ dÁĚjÁĚ zvÁĚ-ÁĚTMata k nÁĚjm. Ota se o nÁĚ postarÁĚ, a ty mÁĚ-ÁĚeÁĚi bÁĚt v klidu.áĚœ

VÁĚechno jsme udÁĚlaly tak, jak NatÁĚilie naplÁĚinovala. Olivera a klec s Cecilkou jsem pÁĚTMedala Otovi, kterÁĚ takÁĚ tvrdil, ÁĚe to tak bude nejrozmumnÁĚjÁĚ- Misky pro koÁĚky dostala na balkon Jarmila, protoÁĚe naÁĚje ÁĚjelmiÁĚky si pÁĚTMes nÁĚj vÁĚtÁĚinou zkracovaly cestu, tak by je nemÁĚly minout. Michal se do telefonu tvÁĚÁĚTMil, jak ho tÁĚ-ÁĚi, ÁĚe nebudeme sedÁĚt doma a popÁĚTMÁĚil nÁĚjm, aÁĚ si dovolenou hlavnÁĚ pÁĚknÁĚ uÁĚijeme. KdyÁĚ to ÁĚTMÁ-kal, zaznÁĚl mi v jeho hlase takovÁĚ zvlÁĚjÁĚtnÁĚ podtÁĚn. Jakoby to uÁĚÁĚ-vÁĚjnÁĚ- myslel ÁĚplnÁĚ jinak. Trochu mÁĚ to zarazilo, ale dlouho jsem si hlavu nelÁĚmala.

KdyÁĚ jsme prvnÁĚ- veÁĚer sedÁĚly na terase bungalovu, vypadalo to, ÁĚe nÁĚsledujÁĚ-cÁĚch ÁĚtrnÁĚct dnÁĚ u moÁĚTMe bude opravdu pÁĚTMÁ-jemnÁĚch. Jolanka najednou mÁĚla hned tÁĚTM chÁĚvy, kterÁĚ se o ni mÁĚilem pÁĚTMetahovaly, a jÁĚi tÁĚm pÁĚidem zÁĚ-skala na plÁĚÁĚch spoustu ÁĚasu na ÁĚtenÁĚ- knih, kterÁĚch jsem si nabalila celou taÁĚjku. NatÁĚina sestra Simona a jejÁĚ- kamarÁĚdka byly jeÁĚitÁĚ studentky, pro kterÁĚ byl nÁĚjÁĚ ostrÁĚvek pÁĚTMÁ-liÁĚi klidnÁĚ, takÁĚe po veÁĚeÁĚmi vÁĚtÁĚinou odplouvaly trajektem za zÁĚbavou. Jolanku jsme nedostali do postele dÁĚTMÁ-v, dokud nepÁĚTMiÁĚjli jeÁĚĚci. Byli rozmazlenÁĚ- od

turistů a chodili na terasy bungalovů loudit sušenky. Vždycky se ozvalo dusínání a funění mezi borovicemi a za chvíli byl mlson a u nás. Takhle se postupně zjevovali a mizeli asi hodinu a pak šli asi spát. Netužila jsem, že dokážu je tak hlasitě mlaskat, když nás co bažít.

Postupně jsme se seznámili i se sousedy, kteří večer rádi páhli na kus těe. Mě nejvce zaujali dva fešáci, se kterými byla ohromně legrace. Napadlo mě hned první den, že jsou asi vce kamarádi, a taky že ano. Šli spolu u ty roky. Starší Milan pracoval jako manažer v kosmetické firmě a Filip, kterému je třeba nebylo tím, dala v luxusní restauraci. Shodou okolností byli z Brna. Moc ráda jsem si s nimi povdala. Byli jsme naladěni na stejnou vlnu, tak jsme se hodně nasmáli a já byla ráda, že mě u bůt uvolní a nehrozí mi žádné chlapecké nebezpečí. Tak jsem byla zvdavá, jak vlastní kluci vedou domácnost a jak máj rozdělení domácností práce. Byli milí a otevřeně. Dokonce souhlasili s tím, že o nich asem např.

Natálie se ke vjem chovala trošku rezervovaně, ale vjímla jsem si, jak m zpř sobem se dává na jednoho chlápka z Pardubic. Byl na dovolené s manželkou, ale ta měla evidentně problém s alkoholem. Kolem desátě se začala afektovaně smát, pak já ztáknul jazyk a v jedenáct u vát jinou usnala. Manžel jí pak uložil a když se za ními ještil, vrátil. Jeden večer se Natálie nabídl, že mu pomě odněst věci a dal jí dvě hodiny se neukázala. Když se vrátila, hned se chystala se do postele.

â€ŽKde jsi byla? Měla jsem strach, že se ti něco stalo,â€œ ptala jsem se znepokojeně.

â€ŽNedělej si starosti, všechno je v pořádku. A nezlob se, Heleno, nechci se o tom te bavit,â€œ odbyla mě Natka.

Další dva dny se o tom večeru ani nezmnala, ale pak u to nevydržela a na pláži mi oznámila:

â€ŽVyspala jsem se s ním.â€œ

â€ŽHm.â€œ

â€ŽTo je všechno, co mi na to řekneš? Hm?â€œ

â€ŽA co ti na to asi tak mám říct? Jsi velká holka, máš svůj rozum a svoje dvy. Nemusíš mi přece nic vysvětlovat.â€œ

â€ŽMám dvy, a velká. Chci dět a doma to asi neklapne,â€œ řekla.

â€ŽA tohle je věšén? Vždyť o něm věbec nic nevěš.â€œ

â€ŽNo a co? Je to krásný chlap a bude mět krásně dť,â€œ zasmála se Natálie.

â€žO to ti jde? Kvãli tomu, Å¾e Ota nenã- Å¾ãdnã½ krasavec?â€œ nevãã™ila jsem vlastnã-m uãã-m.

â€žAle ne, neblãizni, tak to nenã-. Vãã, doktoã™i po vãjemoã¼nã½ch vyãjetã™enã-ch usoudili, Å¾e jsme oba dva v poã™ãdku, ale dohromady to nãjak nefunguje. Pã™ã-sahãjm, Å¾e jsem jeãitã› nikdy nic takovã©ho neudã›lala, ale uã¼ opravdu nevã-m, jak si poradit. Navã-c s Otou v poslednã- dobã› skoro nic nemãjm. Nejde mi to.â€œ

â€žA Å•ã-m to je?â€œ

â€žDã›lã› se mi z nã›j v posteli na nic. Ona to nikdy nebyla Å¾ãdnã› slã›va, ale ze zaããitku mi to tak nevadilo. Ke vãjemu teã• mã› nã›jakã© problã©my a straã›nã› mu pãichne z pusy.

â€žVã¼dyã¥ jsi nã›m vãjem pã™ed svatbou tvrdila, Å¾e nemusã- bã½t hezkej, hlavnã›, kdyã¼ tã› mã› rã›d, vzpomã-nã›ã›?â€œ

"Vzpomã-nã›m, ale ukãizalo se, Å¾e to nenã- tak ãºplnã› pravda. On je moc hodnã½, prãice nã›m jde skvã›le, ale kdyã¼ mã› vezme do nã›ruã•e, udã›lã› se mi na nic. Myslã-si, Å¾e jsem se jeãitã› nevyrovnala s poslednã-m potratem, tak mã› vã¼dycky chudã›k jeãitã› utã›ã›je, kdyã¼ ho od sebe odstrã•ã-m.â€œ

â€žTak to je nadã›lenã-,â€œ vzdychla jsem.

â€žNo prã›vã›,â€œ vzdychla takã© a dã›l uã¼ jsme o tom do konce dovolenã© nemluvíly. O to vã-c jsem o Natãilii pã™emã½ã›lela. Netuã›ila jsem, Å¾e mã› takovã½hle problã©m. Neãºnavnã› poslouchala moje nã›ã™ky, Å¾e je Michal vã›ã›nã› pryã•, Å¾e se nã›m nevã›nuje a sama radã›ji mlã•ela. Zmizela pak do konce tã½dne jeãitã› dvakrã›t, ale aspoãˆ mã› pã™edem upozornila, abych se o ni nebã›la. Uã¼ jsem se niã•emu nedivila.

â€žHeleno, tvã› pes je naprostã› rarita,â€œ oznã›mil mi Ota, kdyã¼ jsem si po nã›vratu z dovolenã© pã™ijela pro zvã-ã™ata.

â€žProã•, prosã-m tã›?â€œ divila jsem se.

â€žOn neplave. S tã-m jsem se jeãitã› ve svã© praxi nesetkal. Je spousta psã, kteã™ã-se bojã- vody, ale kdyã¼ je tam hodãã, tak zafunguje pud sebezã›chovy a vã›ichni plavou. Kromã› Olivera. Vzal jsem je s naãã-m vlãããkem Gastonem k rybnã-ku, ale Oliver se nechtã›l k vodã› ani pã™iblã-ã¼it. Pã™itom vidã›l, jak tam Gaston dovã›dã- s mã-ã•kem. Tak jsem ho chytil do nã›ruã•e a hodil do vody, aby se trochu osvã›ã¼il, jenomã¼e on v tu rã›nu zdã™evã›nã›l, vyvalil oã›i a Å›jel ke dnu. Musel jsem pro nã›j skoã›it. Mã›l ãºplnã› naã›ponovanã© vã›echny nohy a pohnul se teprve, aã¼ jsem ho postavil na trã›vu. To jsem fakt jeãitã› nevidã›l. Vã›dã›la jsi o tom?â€œ

â€žA½e se bojã- vody, to ano, ale nikdy by mã› nenapadlo ho tam hãizet. Asi to vzniklo v dobã›, kdyã¼ byl jeãitã› malã©ã› nã›. A li jsme jednou po louce a Oliver poã™ã›id utã-kal pã™mede mnou. Pak najednou zmizel. On tam byl nã›jakã½ potã-ã•ek, ale hodnã› zarostlã½, tak nebyl vidã›t a Oliver do nã›j zahuã•el. Straã›jnã› se lekl. Vã›ivotã› jsem nevidã›la u zvã-ã™ete tak vydã›ã›jenã½ vã½raz, jakã½ mã›l, kdyã¼ se vã›joku hrabal ven. Celou cestu uã¼ mi pakã›pal jen u nohy. Vã-ã›i, jã› ho doma nemã-ã¼u ani vykoupat nebo osprchovat, to by zboã™mil koupelnu. Vlastnã› ho jen vytã-rã›im vlhkã½m hadrem,ãœ vysvã›tlovala jsem.

Oliver mã›l takovou radost ze shledã›nã-,ã¼e se mi pokouã›jel skã›kat do nã›iruã•e a silnã½m ocasem nã›s prã›skal po nohou. Piã›tã-cã- Jolanku povã›il na zem a olã-zal ji od hlavy k patã›. Potom rovnou nastoupil do auta, abychom mu nã›hodou zase nã›kam neujely. To Cecilka naopak hlasitã½m vã™eã›tã›nã-m proti cestovã›nã- autem protestovala. Zbyteã•nã›. Za chvã-li jsme byli doma aãœenda s Matã›jem uã¼ hã-dkovali za dveã™mi terasy. Kdyã¼ jsem je pustila dovnitã™, tak se mi dlouho s mã›oukã›nã-m otã-rãli o nohy a vzruã›jenã› tã™epãli vztyã•enã½mi ocã›sky.

â€žTo jste rã›di, darmoã¼routi,ã¼e uã¼ mã›jte paniã•ky doma,ã¼e? Jak jste se mã›ly, holky?ãœ halekal soused Vladimã-r, kterã½ nã›s slyã›el a hned se pã™iã›jel zeptat, jestli nã›co nepotã™ebujeme.ãœã¼a co Michãl? Uã¼ pã™ijede?ãœ

â€žMoã¼nã›i.ã-ã-kal,ã¼e mu to snad vyjde pã™ã-ã›tã-vã-kend, tak uvidã-me. Viã›o, jestli chcete, tak se s Jarmilou veã•er stavte na kafe, nã›co jsem vã›m pã™ivezla za to,ã¼e jste mi krmili koã•ky, ale teã• musã-m jeã›tã› vybalit,ãœ strkala jsem souseda ze dveã™ã-.

Najednou mi zaã•alo bã½t po Michãlovi nã›jak moc smutno. Kdyã¼ jsem uloã¼ila Jolanku, tak mi i slziã•ka ukã›pla. Nikdy jsme sice neproã¼ã-vali velkou romantickou lã›sku, ale rozumã›li jsme si, a na rozdã-l od Natã›lie mã› to s manã¼elem v posteli poã™ã›id hodnã› bavilo. Hlavnã› aby uã¼ byl doma. Z rozjã-mã›nã- mã› vytrhlo zaklepã›nã- na dveã™e. Kruci,ãœplnã› jsem na ty sousedy zapomnã›la.

â€žMagda pã™ijde za chvã-li,ãœ hã›sil Viã›ã•a a uã¼ se usazoval ke stolu v jã-delnã›. Bylo na nã›m vidã›t,ã¼e uã¼ si doma nã›ã•eho pã™ihnul. Ani ho nezajã-mala naã›je dovolenã›i, jen tã-m svã½m rozviã›ã•nã½m zpã›sobem hovoã™il o jakãœmsi sociologickã™m prã-zkumu. Asi po hodinã› uã¼ se mi zavã-raly oã›i a Jarmila poã™ã›id neã›la. Zaã•ala jsem demonstrativnã› zã-vat, ale nezabralo to. Kdyã¼ se Vladimã-r znovu natã›hl po lahvi vã-na, kterou jsem mu nenã›padnã› odstranila z dosahu, uã¼ jsem to nevydrã¼ela. Pã™inesla jsem dã›rky, kterã© jsem jim nakoupila a uã¼ jsem zã-stala stã›t.

â€žPromiã›, ale chtã›la bych jã-t spã›t. Ta cesta nã›m dala docela zabrat. Kdyã¼ Jarmila nejde, tak pokecã›me nã›kdy jindy, ano?ãœ

â€žTy uã¼ chceã› jã-t spã›t, Helenko, a sama? Takovã›i krasavice a tak dlouho bez chlapa?ãœ zvedl se a najednou byl pã™ã-skokem u mã›.

â€žTak tohle ti vã›bec nemusã- dã›lat starosti!ãœ ohradila jsem se.

Natlaã•il mã› do rohu mã›stnosti a snaã¼il se mi dostat pod sukni. Naã›tã›stã- byla dlouhã›i a neã›lo to tak lehce. Pokouã›jela jsem se

ĀtoĀnĀ-ka odstrĀit a hlavou mi probĀhlo, Ā¼e mĀim psa blbce, protoĀ¼e stĀil kousek od nĀjs a vrtĀl nadĀjenĀ ocasem. JenĀ¼e od dalmatina jsem ani nic jinĀho Āekat nemohla...

ĀŽJsi nĀjdhernĀj HeluĀjko, nĀjdhernĀj, Āœ funĀl mi do ucha.

ĀŽTak dost, okamĀitĀ mĀ pusĀ! Āœ vykĀmikla jsem. Jako smyslĀ zbavenĀ½ ze mĀ zaĀal trhat Ājaty. DoĀilo mi, Ā¼e jde vĀĀnĀ do tuhĀho a protoĀ¼e jsem mĀla volnou nohu, kopla jsem ho dĀevĀjkem do holenĀ.

ĀŽAu! Āœ zaĀval a jĀ se sna¼ila vysmeknout. Chytil mĀ jednou rukou pevnĀ za dlouhĀ vlasu a trhnul dolĀ, aby mĀ dostal na kolena. KdyĀ se mu to podařilo, zaĀal si druhou rukou rozepĀnat kalhoty. MĀla jsem pocit, Ā¼e umĀ hnušem a lovila jsem v pamĀti rady z ĀĀnku, kterĀ½ jsem kdysi psala o sebeobranĀ. JenĀ¼e to mĀ tehdy nenapadlo, Ā¼e je budu sama potĀebovat. NejĀinnĀjĀ- ĀdajnĀ bĀ½vĀj nakopnout nĀjsilnĀ-ka mezi nohy a utĀkat, ale to se Āekne, kdyĀ kleĀ-te na kolenu. PĀestala jsem se cukat, a kdyĀ trochu povolil vlasy, pĀikrĀila jsem se co nejvĀce k zemi. NapoĀ-tala jsem v duchu do tĀĀ- a prudce mu vrazila hlavou odspodu do rozkroku. Pustil mĀ, zachroptĀl a pro zmĀnu kleĀel zase on. Ve vteřinĀ jsem byla u dveřĀ- na chodbu a otevĀela jsem je dokořĀjn.

ĀŽOkamĀitĀ vypadni! A jestli se mĀ jeĀitĀ dotkneĀj, zaĀnu jeĀet na celĀ½ dĀm. Āœ

V pĀedklonu a beze slova opustil VladimĀr nĀjĀj byt. Podle obliĀeje zĀivenĀho bolestĀ- bylo vidĀt, Ā¼e rĀjna byla opravdu dobĀme mĀĀenĀj. Zamkla jsem dveřĀ a zajistila je ĀetĀ-zkem. Teprve potom se mi rozklepala kolena. Musela jsem si nalĀt panĀjka, abych se trochu uklidnila, a u toho jsem pĀemĀ½Ājela, co to do chlapa vjelo. Nikdy bych do nĀj neĀekla, Ā¼e se bude chovat nĀjsilnĀ.

KdyĀ jsem druhĀ½ den potkala Jarmilu, ptala jsem se, proĀ veĀer nepĀmiĀla. Koukala na mĀ nechĀpavĀ, protoĀ¼e o ĀĀdnĀm pozvĀinĀnevĀdĀla. To znamenĀj, Ā¼e jejĀ- muĀ¼ pĀmiĀjel rovnou s pĀedstavou erotickĀho zĀitku, na kterĀ½ se pĀedem posilnil alkoholem. PĀj dnĀ- se mi VladimĀr ĀspĀĀjnĀ vyhĀ½bal, ale pak se pĀmiĀjel omluvit s kytkou. Nepustila jsem ho pĀes prĀj, a Ā¼e se o tom veĀeru nikdo nedozvĀ-, jsem pĀipustila pouze pod podmĀnkou, Ā¼e uĀ¼ k nĀjim nikdy nevĀroĀ-.

ĀŽNepĀehĀjnĀ-Āj to trochu? VĀdyĀ se skoro nic nestalo, Āœ neodpustil si.

ĀŽVĀĀj co, ty mĀĀ¼eĀj bĀ½t rĀjd, Ā¼e jsem nezavolala policajty, tak radĀji mlĀ. A tu kytku dej manĀ¼elce, urĀitĀ si ji zaslouĀ¼Ā-, Āœ Āekla jsem a definitivnĀ jsem pĀed nĀ-m pĀibouchla dveřĀ. Michal bude jen rĀjd, to jsem si jistĀj. Jen aby tu uĀ¼ byl. MIA KOBOSILOVĀ

